

Kostel sv. Mikuláše

<https://www.facebook.com/muzeumuo/posts/3553663108049093>

Známe řadu barokních skvostů z Prahy, ale třeba i z Broumovska nebo z Jaroměřic nad Rokytnou, ale z našeho okolí si je neuvědomujeme. Vraclav se dostala do našeho povědomí kvůli středověkému vraždění Vršovců, ale neméně pozoruhodná je mírumilovným areálem, jehož nejcennější součástí tvoří vrcholně barokní poutní kostel.

Historie areálu začíná rokem 1664, kdy došlo díky vodě ze zdejší studánky k zázračnému uzdravení vysokomýtského nožíře Jana Nečesaného. Nechal u studánky vystavět malou kapli. Ještě v 17. století se areál rozšiřuje o malé lázně (s jedním kotlem k ohřevu vody), u nichž vznikla roku 1692 i roubená poustevna.

Šířící se sláva zdejší vody vedla nejen k rozšíření lázní a jejich doplnění o hostinec a hostinský dům, ale především k výstavbě kostela svatého Mikuláše. Podle stavebních plánů pražského architekta Carla Antonia Canevalleho došlo k realizaci v letech 1724 až 1726, a to v kouzelném prostoru uprostřed strže na terase u léčivého pramene.

Objekt má podobu jednolodního kostela se čtvercovou lodí opatřenou zaoblenými nárožními. Základní hmotu doplňují dvě symetricky umístěné věže. I přes velmi výrazné výměny dřevěných prvků se dochovala autentická konstrukce části krovu s kruhovým půdorysem s ležatými stolicemi nad plackovou klenbou lodi. 🏛️

Není bez zajímavosti, že po rekonstrukci kostela do něj byly v roce 1986 ojedinelé barokní polychromované dřevěné sochy v mírně nadživotní velikosti z doby kolem roku 1740 od anonymního tvůrce. Soubor soch pochází z kapliček poutní cestu z Králík ke klášteru v Dolní Hedči.

Areál překvapivě obsahuje i technické objekty. Voda z kaple se ve spodní části areálu dostává do stírky, jejíž výtokový stojan v podobě poustevníka je dílem Františka Bečky. Odtud voda pokračuje za silnicí do zvláštního betonového žlabu, tedy bývalého pradla.

VÍCE ZDE:

<https://pamatkovykatalog.cz/kostel-sv-mikulase-14067206>

<https://pamatkovykatalog.cz/lazensky-dum-14067603>

